

MRF 2024.260

Planklagenævnets afgørelse af 21. november 2024, j.nr. 23/14108

Ophævet og hjemvist forlængelse af tidsbegrænset landzonetilladelse til fortsættelse af terrænregulering i nedlagt råstofgrav ved tilførsel af overskudsjord fra bygge- og anlægsprojekter, da grundlaget for afgørelsen var utilstrækkeligt, bl.a. fordi afgørelsen ikke anførte den mængde jord, der kunne tilføres, og koteplanen var et upræcist grundlag.

Sagen angik terrænregulering af ca. 11 ha af en nedlagt råstofgrav, der var beliggende på en ubebygget landbrugsejendom i landzone, hvor råstofgraven blev anvendt til opbevaring af overskudsjord ved tilførsel af rent- og lettere forurenede overskudsjord hidrørende fra bygge- og anlægsprojekter i Kolding Kommune. De omhandlede arealer var i kommuneplanrammen udlagt som rekreativt område, og i kommuneplanen udpeget som skovrejsningsområde, hvor en del af området var udpeget som bevaringsværdigt landskab, større sammenhængende landskab og potentiel økologiske forbindelse. I 2015 havde kommunen meddelt tidsbegrænset landzonetilladelse på 5 år til nyttiggørelse/deponi af 352.000 m³ rent og lettere forurenede overskudsjord. I 2021 meddelte kommunen fornyet tidsbegrænset landzonetilladelse på 2 år til samme projekt, da terrænregulering endnu ikke var afsluttet, hvorfor ansøgeren havde søgt forlængelse af perioden til færdiggørelse. Begge landzonetilladelser var meddelt på vilkår af, at det ansøgte skulle være overensstemmende med koteplanen, og det fremgik af begge tilladelser, at der ikke kunne forventes tilladelse til yderligere terrænregulering. Den 11. oktober 2023 meddelte kommunen for tredje gang tidsbegrænset landzonetilladelse på 3 år til at fortsætte terrænregulering ved tilførsel af jord til ejendommen, hvilket ligeledes var på vilkår af, at jordtilførslen blev gennemført i overensstemmelse med koteplanen. Kommunen lagde i begrundelsen vægt på, at det ansøgte fulgte den oprindelige koteplan og ikke havde ændret omfang ift. de tidligere meddelte landzonetilladelser. Endvidere anførte kommunen, at der er stor efterspørgsel efter områder til opbevaring af overskudsjord fra bygge- og anlægsprojekter, hvilket var indgået i kommunens vurdering, og at arealet opfyldt et samfundsmæssigt hensyn om at have lokal adgang til opbevaring af overskudsjord. Landzonetilladelsen blev påklaget af naboer, der navnlig gjorde gældende, at der var sket påfyldning af mere jord end tilladt, da der var meddelt tilladelse til påfyldning af 352.000 m³ jord, men var tilført 418.033 m³ jord. Klagerne anførte endvidere, at der i 2022 og

2023 var registreret bilag IV-arten stor vandsalamander i området, hvilket burde være indgået i kommunens vurdering. Planklagenævnet (læge nævn) lagde indledningsvis til grund, at terrænregulering ikke i sig selv er omfattet af krav om landzonetilladelse, men at terrænregulering kan udgøre en ændret anvendelse, som kræver landzonetilladelse. Hvis et jordareal, der hidtil har været anvendt til landbrugsareal, terrænreguleres som nødvendig forbedring af den landbrugsmæssige drift, kræver terrænreguleringen ikke landzonetilladelse, men hvis terrænreguleringen overstiger, hvad der er nødvendigt for forbedring af den landbrugsmæssige drift, anses derimod for en ændret anvendelse til deponi/opbevaring af overskudsjord i relation til landzonereglerne. Tilsvarende er der krav om landzonetilladelse, hvor en terrænregulering sker for at deponere/opbevare overskudsjord, uden at dette tjener et andet formål, f.eks. etablering af byggeri, ridebaner eller andre anlæg, og hvor arealet ikke hidtil har været anvendt til deponering/opbevaring af overskudsjord. Nævnet konstaterede herefter, at regionen havde oplyst, at den allerede tilførte jordmængde væsentligt oversteg de 352.000 m³ jord som der havde været forudsat ved den oprindelige landzonetilladelse i 2015, og ved den første forlængelse i 2021, hvilket ikke sås inddraget af kommunen i den påklagede afgørelse, hvor kommunen alene havde lagt vægt på koteplanen. Herefter fandt et enstemmigt nævn, at kommunen ikke havde foretaget en tilstrækkelig vurdering af omfanget af det ansøgte, og at afgørelsen ikke var tilstrækkelig klar ift. den tilladte jordtilførsel. Nævnet lagde herved vægt på, at det ikke fremgik af afgørelsen, hvor stor en mængde jord der kunne gives tilladelse til at tilføre, hvorfor tilladelsen ikke gjorde det muligt at fastlægge og vurdere projektets indvirknings på omgivelserne, herunder særligt for etableringsfasen og den tidsmæssige udstrækning deraf, hvor der tillige blev lagt vægt på, at tilladelsen yderligere forlængede den oprindelige 5-årige tilladelse til i alt 11 år. Nævnet fandt, at der ikke var tilvejebragt et fyldestgørende grundlag

for at foretage en afvejning af ansøgerens interesser over for de hensyn, der varetages efter landzonereglerne, herunder nabo- og trafik hensyn. Efter nævnets opfattelse udgjorde en koteplan i sig selv et upræcist grundlag for vurderingen af, om der kunne meddeles landzonetilladelse til yderligere jordtilførsel. Dertil kom, at der ikke forelå oplysninger om nuværende terrænforhold, hvorfor det ikke var muligt at fastslå

forskellen mellem nuværende og fremtidige koter. På denne baggrund ophævede og hjemviste nævnet sagen til fornyet behandling i kommunen, med bemærkning om at kommunen ved fornyet behandling skulle afklare omfanget af den jordmængde der kunne tilføres arealerne, og at kommunen i øvrigt skulle være opmærksom på eventuelle nye oplysninger, der burde indgå i kommunens vurdering efter habitatreglerne.

Kommentar: Afgørelsen understreger for det første, at terrænregulering alene kræver landzonetilladelse, hvis terrænreguleringen kan anses for en ændret anvendelse, men viser samtidigt, at hvis formålet med jordtilførsel primært er at komme af med overskudsjord, kan dette anses for en ændret anvendelse. Videre viser afgørelsen, at når jordtilførsel kræver landzonetilladelse, skal der i landzonetilladelsen oplyses om de nuværende terrænforhold og tages stilling til den tilførte jordmængde af hensyn til muligheden for at vurdere landzonetilladelsens påvirkning af omgivelserne, så afvejningen af hensynet til ansøger i forhold til de hensyn, der varetages med landzonereglerne, kan ske på et fyldestgørende grundlag. Se tillige **MRF 2024.261 Pkn**, hvor Kalundborg Kommunes landzonetilladelse til terrænregulering blev ophævet.

Afgørelse i klagesag om Kolding Kommunes landzonetilladelse til terrænregulering på [A1], Kolding

Sag: 23/14108

Dato: 21. november 2024

Kolding Kommune gav den 11. oktober 2023 landzonetilladelse til at fortsætte en terrænregulering ved tilførsel af jord på ejendommen [A1], 6000 Kolding.

En gruppe naboer og beboere i området har klaget over afgørelsen i en samlet klage.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om forholdet er undtaget fra kravet om landzonetilladelse.
- Om kommunen har foretaget en konkret vurdering af forholdet, jf. det forvaltningsretlige krav herom.

Planklagenævnet har ikke behandlet de øvrige klagepunkter i sagen.

Planklagenævnet ophæver afgørelsen og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen. Det betyder, at kommunens afgørelse ikke længere gælder.

1. Sagens oplysninger

1.1. Ejendommen og kommuneplanen for området

Klagesagen vedrører terrænregulering ved tilførsel af jord i en tidligere råstofgrav på matr.nr. [M1] og [M2], der begge er del af en ubebygget landbrugsejendom på samlet 35,5 ha, som ligger på adressen [A1], 6000 Kolding.

Den ansøgte terrænregulering ligger i landzone og berører et areal på ca. 11 ha. [1] Terrænreguleringens placering i forhold til omgivelserne fremgår af Bilag 1 med billedmateriale sidst i denne afgørelse.

Det ansøgte ligger i det åbne land, vest for Kolding by, og cirka 400 m fra nærmeste arealer i byzone. Ejendommen er omfattet af kommuneplanramme 0829.G1, Seest Fritidslandskab, som udlægger området til rekreativt område i landzone, jf. kommuneplan 2021 for Kolding Kommune. Det fremgår af rammebestemmelserne, at området er udlagt til natur- og friluftsområde, der kan anvendes til rekreative aktiviteter som ridebane, kolonihaver, idrætsanlæg, spejderaktiviteter m.v. Dertil fremgår det, at eksisterende terræn og beplantningsforhold skal respekteres. Umiddelbart nord for matr. nr. [M1] og [M2] er et fredskovpligtigt areal. Syd for det ansøgte er udpeget et råstofgraveområde.

Derudover ligger det ansøgte i et område, der er udpeget som skovrejsningsområde i kommuneplanen. Den nordligste del af projektområdet er desuden udpeget som bevaringsværdigt landskab, større sammenhængende landskab og potentiel økologisk forbindelse.

Nærmeste Natura 2000-område ligger ca. 5 km fra det ansøgte.

1.2. Ansøgningen om terrænregulering

Den påklagede afgørelse er truffet på baggrund af ejerens ansøgning af 15. november 2022, hvoraf det fremgår, at der ansøges om terrænregulering i perioden fra 28. september 2023 til 28. september 2026, en daglig arbejdstid fra kl. 06 til kl. 17, samt at der er tale om en forlængelse af en gældende landzonetilladelse. Ansøgningens bilag indeholder en tidsbegrænset landzonetilladelse af 19. maj 2021, der udløb den 28. september 2023.

1.3. Tidligere landzonetilladelser til det ansøgte

1.3.1. Landzonetilladelse af 28. september 2015

Kolding Kommune gav den 28. september 2015 ansøgeren en tidsbegrænset landzonetilladelse til terrænregulering af den tidligere råstofgrav på matr.nr. [M1] og [M2]. Tilladelsen gjaldt i 5 år. Kommunen anførte, at der var tale om nyttiggørelse/deponi af ca. 352.000 m³ rent og let forurenede jord, som ville medføre kørsel med omkring 8-17 lastbiler dagligt. Det var et vilkår, at terrænreguleringen skulle gennemføres i overensstemmelse med koteplanen, der var vedlagt tilladelsen.

Kommunen anførte, at der ikke kunne forventes tilladelse til yderligere terrænregulering.

Det fremgår desuden af tilladelsen fra 2015, at der var flere grusgrave i området, hvor der gennem en længere årrække havde været råstofgravning, og at naboerne var påvirkede af støj m.m.

1.3.2. Landzonetilladelse af 19. maj 2021

Kolding Kommune gav den 19. maj 2021 en ny landzonetilladelse, da den tidligere ansøgte terrænregulering ikke var afsluttet, og ansøgeren havde søgt om forlængelse af perioden til færdiggørelse. Tilladelsen var tidsbegrænset og gjaldt til den 28. september 2023. Som ved landzonetilladelsen fra 2015 var det et vilkår, at terrænreguleringen skulle ske i overensstemmelse med koteplanen.

Med afgørelsen fra 2021 vurderede kommunen, at der kunne gives tilladelse til at fortsætte den igangværende terrænregulering, og anførte, at der ikke var tale om en større terrænregulering end det oprindeligt tilladte. Ved vurderingen lagde kommunen vægt på, at der var tale om en tidligere grusgrav, at koterne fortsat harmonerede med det omgivende landskab samt, at mængden af tilført jord eller omfanget af terrænreguleringen ikke blev øget i forhold til tilladelsen fra 2015. Desuden anførte kommunen, at nabogenerne var mindre end ved den tidligere råstofgravning i området. Det fremgår desuden af afgørelsen, at der ikke kunne forventes tilladelse til yderligere terrænregulering eller en yderligere forlængelse af perioden.

Kommunen bemærkede desuden i afgørelsen, at området for længst var færdiggravet og anvendtes til opbevaring af overskudsjord, hvorfor det var rimeligt for naboerne at forvente, at aktiviteterne i området ville ophøre inden for en overskuelig årrække.

1.4. Afgørelsen, der er klaget over

Kolding Kommune gav den 11. oktober 2023 på ny en landzonetilladelse til at fortsætte terrænreguleringen ved tilførsel af jord på ejendommen [A1], 6000 Kolding. Afgørelsen er truffet efter planlovens § 35, stk. 1.

Tilladelsen er givet på en række vilkår, herunder at terrænreguleringen skal gennemføres i overensstemmelse med den vedlagte koteplan. Desuden har kommunen bl.a. stillet vilkår om, at tilladelsen tidsbegrænses til den 28. september 2026.

Kommunen har i afgørelsen anført, at der er ansøgt om at terrænregulere den tidligere råstofgrav i overensstemmelse med koteplanen. Hertil fremgår det, at kommunen i 2015 og 2021 har givet landzonetilladelse til terrænreguleringen, hvor formålet var nyttiggørelse/deponi af ca. 352.000 m³ ren og let forurennet jord.

Samlet set er det kommunens vurdering, at det ansøgte er i overensstemmelse med de hensyn, der skal varetages efter planloven, samt at det ikke er i konflikt med hensyn, der skal varetages efter kommuneplanens retningslinjer og rammebestemmelser. Ifølge kommunen vil terrænreguleringen ikke påvirke områdets fremtidige anvendelsesmuligheder som natur- og fritidsområde i negativ retning.

Ved afgørelsen har kommunen lagt vægt på, at det ansøgte følger den oprindelige koteplan og ikke har ændret omfang i forhold til landzonetilladelserne fra 2015 og 2021. Endvidere har kommunen lagt vægt på, at der er tale om et areal med en tidligere grusgrav. Kommunen har desuden vurderet, at det ansøgte er i overensstemmelse med landskabskarakteranalysen, idet arealet ikke er sårbart over for ændringer, samt at det ansøgte kan indpasses i det omgivende landskab. At der generelt er stor efterspørgsel efter områder til opbevaring af overskudsjord fra bygge- og anlægsprojekter er indgået i kommunens vurdering. I den sammenhæng har kommunen anført, at arealet opfylder et samfundsmæssigt hensyn om at have lokal adgang til opbevaring af overskudsjord.

Kommunen har oplyst, at der er ca. 5 km til nærmeste Natura 2000-område og vurderet, at det ansøgte ikke får negativ effekt for områdets udpegningsgrundlag. Desuden har kommunen oplyst, at der ikke er kortlagt bilag IV-arter i nærheden af projektområdet, og at det ansøgte efter kommunens vurdering ikke berører yngle- og rasteområder for bilag IV-arter.

1.5. Klagen og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagens indhold, der fremgår af Bilag 2 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 6. december 2023.

Klagen og de bemærkninger, der er modtaget i klagesagen, er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets behandling af sagen

I sagens behandling har følgende medlemmer deltaget: Helle T. Anker (formand), Heidi Bank, Henrik Høegh, Ulf Kjellerup, Thomas Klyver, Jonas V. K. Nielsen, Henrik Stjernholm, Helle Søeberg, Keld K. Sørensen, Flemming Thornæs og Jan Woollhead.

2.2. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til en kommunes afgørelse efter planlovens § 35, stk. 1 (landzone), jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 1.^[2]

Planklagenævnet kan desuden tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes øvrige afgørelser efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3. Det er et retligt spørgsmål, om et bestemt forhold kræver landzonetilladelse.

2.3. Undtagelse fra kravet om landzonetilladelse

I landzone må der ikke uden tilladelse fra kommunen foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Der gælder efter loven en række undtagelser fra kravet om landzonetilladelse, jf. planlovens § 5 u og §§ 36-38. Hvis forholdet ikke kræver landzonetilladelse, vil det være umiddelbart tilladt efter landzonereglerne.

Ingen af undtagelserne finder anvendelse i den konkrete sag, hvorfor det ansøgte kræver landzonetilladelse.

2.4. Terrænregulering i landzone

2.4.1. *Klagen*

Det fremgår af klagen, at Region Syd den 3. november 2023 har oplyst til klageren, at der i perioden fra 2015 til 2022 er påfyldt 418.033 m³ jord. Da der er givet tilladelse til påfyldning af 352.000 m³ jord, betyder det ifølge klageren, at der er tilført 66.033 m³ mere end tilladt. Klageren har desuden anført, at jordarbejdet medfører støj- og lysgener.

Klageren har anført, at der i 2022 og 2023 er fundet bilag IV-arten stor vandsalamander på ejendomme nær det ansøgte projekt, og at kommunens vurdering af forholdet til bilag IV-arter bør ske på et opdateret grundlag.

2.4.2. *Kommunens bemærkninger*

Kommunen har til klagen bl.a. bemærket, at den oprindelige ansøgning fra 2015 først og fremmest er behandlet på baggrund af modellen for det fremtidige terræn, hvilket vil sige koteplanen, som er vedlagt tilladelsen. Ifølge kommunen regulerer tilladelsen således primært udformningen og højden af terrænet og ikke jordmængden. Desuden har kommunen bemærket, at det fremgik af ansøgningen, at forskellen på daværende og fremtidige koter var beregnet til ca. 352.000 m³, hvilket var en omtrentlig mængde, der tilsyneladende ikke var helt retvisende. Ifølge kommunen er landskabspåvirkningen uforandret, selv om den reelle jordmængde er større. Kommunen har anført, at den øgede jordmængde vil generere mere trafik, men da der er tale om en længere tidsperiode end de oprindelige 10 år, vil trafikbelastningen ikke overstige de anslåede 8-17 lastbiler om dagen.

2.4.3. *Generelt om landzonereglerne*

Hovedformålet med zoneinddelingen og landzonereglerne er at forhindre byspredning i det åbne land og at sikre, at egentlig bymæssig udvikling sker, hvor der gennem planlægningen er åbnet mulighed for det. Det følger af formålsbestemmelsen, at landzonereglerne skal administreres på baggrund af landskabelige, rekreative og arealressourcemæssige hensyn og andre samfundsmæssige interesser, f.eks. trafikale hensyn, samt hensynet til erhvervslivets muligheder for vækst og udvikling.^[3] Ved afgørelsen kan der endvidere tages hensyn til, om det ansøgte vil påføre naboer urimelige gener.

Områder i landzone skal som udgangspunkt friholdes for anden spredt og uplanlagt bebyggelse m.v. end den, der er nødvendig for driften af landbrug, skovbrug og fiskeri. Udover at værne om natur og landskab er varetagelsen af de primære erhvervsinteresser blandt de hensyn, der ligger bag landzonereglerne.

Efter hidtidig praksis lægges der stor vægt på lovens almene formål, uanset at den enkelte sags betydning er begrænset. I vurderingen indgår derfor overvejelser om, hvilken betydning afgørelsen kan få for fremtidige lignende sager (præcedensvirkning).

2.4.4. Generelt om krav om landzonetilladelse til terrænregulering

Terrænreguleringer er ikke i sig selv omfattet af kravet om landzonetilladelse. En terrænregulering kan imidlertid udgøre en ændret anvendelse, som kræver landzonetilladelse.

Hvis et jordareal, der hidtil har været anvendt til landbrugsdrift, f.eks. ønskes terrænreguleret med henblik på forbedring og fortsat landbrugsdrift, er dette ikke i sig selv en "ændring af anvendelsen", jf. planlovens § 35, stk. 1. Er terrænreguleringen nødvendig for forbedringen af den landbrugsmæssige drift, er forholdet således umiddelbart tilladt og kræver ikke landzonetilladelse. Terrænregulering, der overstiger, hvad der er nødvendigt for forbedring af den landbrugsmæssige drift, anses derimod for en ændret anvendelse til deponi/opbevaring af overskudsjord i relation til landzonereglerne, hvilket udgør

en ændret anvendelse, som kræver landzonetilladelse, jf. § 35, stk. 1. Planklagenævnet henviser til Planklagenævnet Orienterer nr. 4 (PKNO) vedr. terrænregulering af landbrugsarealer.

Tilsvarende vil der kunne være tale om en ændret anvendelse, der kræver landzonetilladelse, i andre situationer, hvor en terrænregulering sker for at deponere/opbevare overskudsjord, uden at dette tjener et andet formål, f.eks. etablering af byggeri, ridebaner eller andre anlæg, og hvor arealet ikke hidtil har været anvendt til deponering/opbevaring af overskudsjord.

Uanset, om en terrænregulering ikke kræver landzonetilladelse, kan den dog eventuelt være i strid med anden lovgivning, f.eks. naturbeskyttelseslovens § 3 eller miljølovgivningen.

I forhold til om der kan gives en landzonetilladelse, skal der efter Planklagenævnets praksis i sager om opbevaring af overskudsjord lægges betydelig vægt på landzonebestemmelsernes landskabsbeskyttende formål og på hensynet til at undgå uhensigtsmæssig præcedens.

2.4.5. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet konstaterer indledningsvist, at regionen har oplyst, at den allerede tilførte jordmængde væsentligt overstiger de ca. 352.000 m³ jord, som har været forudsat ved landzonetilladelsen fra 2015 og den første forlængelse af tilladelsen i 2021. Dette forhold ses ikke inddraget i den påklagede afgørelse, hvor kommunen alene har lagt vægt på den oprindelige koteplan, der har til formål at vise, hvordan landskabet vil fremstå, når terrænreguleringen er færdiggjort.

Et enstemmigt Planklagenævn finder, at kommunen i den konkrete sag ikke har foretaget en tilstrækkelig vurdering af omfanget af den ansøgte

terrænregulering, og at afgørelsen ikke er tilstrækkelig klar i forhold til den tilladte jordtilførsel.

Nævnet lægger herved vægt på, at det ikke fremgår af den påklagede afgørelse, hvor stor en mængde jord, der gives tilladelse til at tilføre. Tilladelsen gør det således ikke muligt at fastlægge og vurdere projektets indvirkning på omgivelserne, herunder særligt for etableringsfasen og den tidsmæssige udstrækning heraf. Nævnet lægger i den forbindelse ligeledes vægt på, at tilladelsen yderligere forlænger den oprindelige 5-årige anlægsperiode til i alt 11 år. Efter nævnets opfattelse er der således ikke tilvejebragt et fyldestgørende grundlag for at afveje ansøgerens interesser i projektet over for trafik, andre nabogener samt øvrige hensyn, der skal varetages med landzonereglerne. At der foreligger en koteplan kan efter nævnets vurdering ikke føre til et andet resultat i den konkrete sag, da koteplanen i sig selv er for upræcist et grundlag for at vurdere, om der kan gives landzonetilladelse til yderligere tilførsel af jord. Dertil kommer, at der i afgørelsen ikke er oplysninger om de nuværende terrænforhold, hvorfor det ikke er muligt at fastslå forskellen på nuværende og fremtidige koter.

På den baggrund lider kommunens afgørelse af en væsentlig retlig mangel, og afgørelsen er dermed ugyldig.

Henset til sagens udfald finder nævnet ikke anledning til at behandle de øvrige klagepunkter.

Nævnet bemærker, at nævnet hermed ikke har taget stilling til, om der kan gives landzonetilladelse til yderligere tilførsel af jord.

2.5. Forhold, som ikke behandles

Kommunens tilsyn

Klageren har anført, at der har været fuld aktivitet på pladsen i perioden fra landzonetilladelsen blev givet den 11. oktober 2023 og til klagefristens udløb. Ifølge klageren har kommunen fået besked herom, men har ikke foretaget skridt til håndhævelse. Klageren har desuden anført, at pladsen bliver anvendt til oplag, hvilket kommunen burde være vidende om. Endvidere har klageren anmodet Planklagenævnet om at forholde sig til, at ansøgeren åbenbart flytter mere jord, end der er registreret i Jordweb. Planklagenævnet opfatter dette som en klage over, at der foregår aktiviteter i strid med det, som kommunen har givet tilladelse til.

Kommunerne fører tilsyn efter planloven. Det betyder bl.a., at kommunen påser overholdelsen af planloven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, jf. lovens § 51, stk. 1. Planklagenævnet kan bl.a. tage stilling til kommunernes tilsynsafgørelser efter denne bestemmelse, herunder afgørelser om lovliggørelse af ulovlige forhold.

Planklagenævnet kan imidlertid ikke tage stilling til klager over selve udøvelsen af tilsynspligten. Det indebærer bl.a., at nævnet ikke kan tage stilling til klager over kommunens tilrettelæggelse og prioritering af tilsynsopgaverne, herunder en kommunes beslutning om ikke at træffe en tilsynsafgørelse i forhold til aktiviteter på de ansøgte arealer, kommunens sagsbehandlingstid eller den fastsatte tidsfrist i et påbud. Planklagenævnet kan herunder ikke tage stilling til en kommunes beslutning om, at kommunen ikke på det foreliggende grundlag vil træffe en tilsynsafgørelse om lovliggørelse af bestemte forhold.

Ankestyrelsen, tilsynet med kommunerne, kan behandle spørgsmål om kommunernes udøvelse af tilsyn efter planloven, idet Ankestyrelsen dog ikke kan tage stilling til kommunernes skønsudøvelse i det omfang, skønnet er udøvet inden for de rammer, lovgivningen fastsætter. Såfremt klageren mener, at kommunen ikke har ført tilsyn efter planloven, henviser Planklagenævnet klageren til at rette henvendelse til Ankestyrelsen. Nævnet bemærker, at Ankestyrelsen selv beslutter, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag.

Forholdet til miljøbeskyttelsesloven

Klageren har anført, at pladsen drives uden en gældende miljøgodkendelse. Planklagenævnet har ikke kompetence til at efterprøve spørgsmål efter miljøbeskyttelsesloven, og nævnet kan derfor ikke tage stilling til disse forhold. Miljø- og Fødevareklagenævnet er klagemyndighed efter miljøbeskyttelsesloven. Kommunen har i bemærkningerne til klagen oplyst, at ansøgeren har ansøgt om en ny miljøgodkendelse, og at ansøgningen er under behandling i kommunen. Planklagenævnet har på den baggrund ikke oversendt klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet ophæver Kolding Kommunes afgørelse af 11. oktober 2023 om landzonetilladelse til at fortsætte en terrænregulering ved tilførsel af jord på ejendommen [A1], 6000 Kolding, og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen.

Planklagenævnet gør opmærksom på, at når kommunen behandler sagen igen, skal dette ske i overensstemmelse med følgende:

- Kommunen skal, som grundlag for vurderingen af, om der kan gives en landzonetilladelse, afklare omfanget af den jordmængde, der kan tilføres de omhandlede arealer.
- Kommunen skal være opmærksom på eventuelle nye oplysninger, som bør indgå i kommunens vurdering efter planhabitatbekendtgørelsen.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 3 a i lov om Planklagenævnet.^[4]

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

[1] Planklagenævnets opmåling på kort ved sammenligning med koteplanen, der fremgår af kommunens afgørelse af 11. oktober 2023.

[2] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 29. maj 2024.

[3] Bemærkninger til lovforslaget, kapitel 7 (LFF nr. 76 af 23. januar 1991) og (LFF nr. 121 af 25. januar 2017).

[4] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet med senere ændringer.

Lovområder:

Planloven, landzone (efter 1. februar 2017)